

2018. április 23-án benyújtott kereset – IFSUA kontra Tanács

(T-251/18. sz. ügy)

(2018/C 221/39)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Spanyolország) (képviselő: T. Gui Mori ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondatában foglaltak alapján a közvetlenül érintett felperes IFSUA azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a 2018. január 23-i tanácsi (EU) rendelet (2018. január 31-i HL) 2. cikkének (2) bekezdését, valamint 9. cikkének (4) és (5) bekezdését – e rendelkezések elválaszthatóságára vonatkozó egyértelmű kritérium alapján –, mivel e rendelet korlátozó intézkedéseket és a hobbihorgászati lehetőségekre vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket (TAC) végrehajtó „rendeleti jellegű aktus”.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgya az (EU) 2018/120 tanácsi rendelet, ⁽¹⁾ amelynek részleges megsemmisítését kéri.

E tekintetben a felperes kifejti, hogy a fent említett rendelkezések megsemmisítését annyiban kéri, amennyiben az említett rendelkezéseknek a – közös halászati politika részét nem képező – hobbihorgászat különböző módjaira való alkalmazása a farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) halászatának kizárólag a mélytengeri halászok számára való teljes megtiltását feltételezi, veszélyeztetve ezzel a tevékenység, a sport és az ágazati ipar túlélését.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az EUMSZ 2. cikke (5) bekezdésének, a 3. cikke (1) bekezdése d) pontjának, a 4. cikke (2) bekezdése d) pontjának, valamint a 6. cikke d) és e) pontjának megsértésére alapított jogalap, mivel a megtámadott rendelkezések a farkassügér mélytengeri hobbi- és horgászatát közvetlenül tiltó intézkedéseknek minősülnek, és a Tanács nem rendelkezik akár megosztott hatáskörrel sem e tekintetben.
2. A második jogalap szerint az (EU) 2018/120 tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 9. cikkének (4) és (5) bekezdése sérti a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, mivel azok egyértelműen kívül esnek a ráruházott hatáskörökön, és eltérnek azok történeti fejlődésétől.
3. A harmadik jogalap értelmében az (EU) 2018/120 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 9. cikkének (4) és (5) bekezdése sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikkében megfogalmazott egyenlőség elvét és hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel ugyanazon, a farkassügér halászati lehetőségeit szabályozó végrehajtási aktusban különböző kritériumokat alkalmaz a kereskedelmi és a hobbihorgászatra vonatkozó rendelkezésekre. Szigorúan véve egyik kategória sem összehasonlítható akként, hogy azokra ugyanazon intézkedés-csomag vonatkozzon.
4. A negyedik jogalap értelmében az (EU) 2018/120 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 9. cikkének (4) és (5) bekezdése sérti az EUMSZ 43. cikk (3) bekezdésének végrehajtásával összefüggésben az arányosság elvét. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a jelen jogvita tárgyát képező rendeletben a farkassügér halászati lehetőségeinek a kereskedelmi és hobbihorgászat vonatkozásában való meghatározása az északi állomány halászati mortalitásának csökkentésére irányuló célt szolgálja, hogy ezáltal lehetővé válhasson a biomassza kismértékű növekedése, és e célkitűzés elérhető a farkassügér mélytengeri halászatának teljes tiltásánál kevésbé korlátozó céllal. E jogalap keretében a felperes az Európai Unió Alapjogi Chartája 12., 16., 37. és 52. cikkének megsértésére is hivatkozik.

⁽¹⁾ Az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknél a 2018. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2017/127 rendelet módosításáról szóló, 2018. január 23-i (EU) 2018/120 tanácsi rendelet (HL 2018. L 27., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 90., 112. o.).